

Glasilo
„Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“.

Urejuje:
Jakob Dimnik,
učitelj na II. mestni šoli v Ljubljani.

Št. 2. Ljubljana, 16. prosinca 1895. XXXV. leto.

Vsebina: B. Fl.: Slovo. — Le naprej! — Jos. Čiperle: Narodna vzgoja. — Val. Burnik: Kako je risati zemljevid šolske občine. — Listek. — Naši dopisi. — Društveni vestnik. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb. — Listnica.

Slovo
štajerskih slovenskih učiteljev
veleučenenemu gospodu
dru. Konradu Jarču,
c. kr. deželnemu šolskemu nadzorniku.

Težko je vzeti slovo, od dragih prijateljev, znancev,
S kterimi nežna mladost nas je družila krepko;
Težje ostaviti krov, pod kterim nam tekla je zibka,
Kjer so roditelji nam, kjer so nam bratje, sestre;
Najtežje je pustiti kraj, ki nam je omilil,
Kakor, ko pride pomlad, slavčev nas glas veselil.
Tebi godi se takó, premili mi drug za mladosti,
Teženj enakih z menój strasten ljubitelj si bil.
V boju si slave želeč za čas si slovo dal Modricam,
V tuji oddáljeni svet nesel valóv Te je beg.
Tebe šum inorskih valóv in Tebe ni topov grom plašil,
Srečno prišedši nazaj, uka si lotil se spet.
Do dostojanstva dospel visokega dokaj si brzo,
Spretno zaostril peró, širil omiko si ž njim.
Svoji dolžnosti udan ugodno si živel med svojci,
Šolstvu prijatelj si bil, vedno pravico ljubeč,
Toda le kratek si čas med svojci se srečnega čutil,
Hitro ljubljenca Te nam vzel je nemili ukaz.
Ni li to grozen udar? Oj kje si za Boga pravica?
Je li dim tvoj obstoj? je li tvoj dom hladni grob?
Srečen nam hodi pvsod, kjerkoli boš širil prosveto,
Delaj marljivo odslej, kakor si delal doslej.
To je najlepše slovo, slovo Tvojih vnetih čestilcev,
Kterih hvaležni spomin ná Te do groba ho cvel.

B. Fl.